

ger ved boets behandling enten som boslods-krav, arv eller ved betaling til boet. Når sidst-nævnte aktiver ikke indgår i boets indkomst, kan der formentlig heller ikke beregnes passivpost vedrørende disse aktiver. Dette bør der for så vidt være mulighed for, idet længstlevende i modsat fald over for de øvrige arvinger ikke får kompensation for overtagen latent skat vedrørende egne aktiver.

Det foreslåede beskatningssystem medfører endvidere, at der skal skelnes imellem løbende indkomst og avancebeskatningen. På f.eks. fast ejendom og aktiver er det ofte let at skelne imellem avancebeskatning og løbende indkomstbeskatning. Dog vil en hovedaktionær i boperioden kunne udbetale mindre eller større udbytte og dermed påvirke fordelingen imellem løbende indkomst og avancebeskatningen.

Der er derimod betydelige problemer vedrørende varelagre, besætning og lignende.

Eksempel:

Et varelager indgår i længstlevendes bodel. Pr. 1/1-97 er varelageret opgjort til:

Produktionsværdi	500.000
Nedskrevet pr. 31/12-96 12 pct. . .	-60.000
Nettoværdi pr. 1/1-97	440.000

Opgjort til salgsværdi har varelageret en værdi pr. 1/1-97 på f.eks. 800.000 kr.

Ægtefællen afgår f.eks. ved døden 1/4-97, og varelageret udlægges til andre arvinger end længstlevende pr. 1/10-97. På dette tidspunkt har varelageret f.eks. den værdi, der er anført ved A henholdsvis ved B.

	A	eller B
Salgsværdi	300.000	1.300.000
Produktionsværdi	200.000	900.000

I perioden 1/1-97 til 30/9-97 er der såvel solgt som produceret varer.

Hvordan adskilles her den løbende indkomstopgørelse fra avanceopgørelsen?

Eksemplet kunne f.eks. være en planteavl, som ved A har solgt en betydelig del af årets høst til foderstofforretningen, medens man ved B beholder beholdningen og udlægger denne til sønnen (sammen med virksomheden i øvrigt), hvorefter sønnen sælger beholdningen til foderstofforretningen.

Disse problemer bør afklares i forbindelse med lovgivningen.

Vedrørende maskiner bør det tilsvarende afklares, om en negativ saldo opstået ved længstlevendes salg af maskiner f.eks. foretaget i boperioden er en del af den løbende indkomst og dermed skal indtægtsføres af længstlevende, eller om indtægtsførelsen er en lønindkomst.

Vedrørende renter bemærkes, at renter på boets aktiver periodiseres pr. skæringsdatoen (evt. dato for acontoudlæg). De pågældende renter anses for en del af boets formue. Længstlevendes renter vedrørende aktiver og passiver, som er til stede pr. dødsdag, og som er omfattet af fællesboet, må tilsvarende skulle periodiseres pr. skæringsdato, idet disse renter også er en del af boets formue.

Opgørelse af indkomsten hidrørende fra den ene ægtefælles aktiver, der benyttes i den anden ægtefælles virksomhed

Regelsættet medfører som nævnt, at der skal ske en adskillelse af indkomsten imellem længstlevende og boet. Fordelingen skal ske efter ejerforholdet.

I visse tilfælde bør det også være muligt at foretage adskillelsen via en slags lejebetaling af aktiver, som ejes af den ene ægtefælle, men stilles til rådighed for den anden ægtefælles virksomhed.

Eksempel

Manden driver en landbrugsvirksomhed omfattende f.eks. 2 ejendomme, maskiner, besætning m.v. Den ene af ejendommene ejes af ægtefællerne i forening, medens manden selv ejer den anden ejendom, ligesom løsøret også ejes af manden. Hustruen er skyldner vedrørende halvdelen af gælden i den ejendom, som hun ejer halvdelen af.

Noget af gælden er af manden anvendt til finansieringen af løsøre m.v.

Hvis manden dør, må ophævelse af sambeskatningen medføre, at hustruen fra og med begyndelsen af dødsåret skal beskattes af halvdelen af resultatet fra den ejendom, som hun er medejer af. Tilsvarende har hun rentefradrag vedrørende den pågældende halvdel af gælden, medmindre man helt eller delvis tilside-sætter de formelle hæftelsesregler og lægger vægt på, at proventet af gælden er anvendt af manden, og at gælden i større udstrækning end i henhold til det formelle hæftelsesforhold er mandens gæld. Hustruen overtager samtidig halvdelen af afskrivningsgrundlag m.v. af den